

AZ ÁLLAMI DÍJNOKOK FIZETÉSRENDEZÉSE.

Írta: WILLHELM SZIDÓNIA.

Az elmúlt esztendőben a postánál alkalmazott kartársainknak volt alkalmuk örülni, amikor kimondották a postánál, hogy ezentúl nőket csak kisebb felelősséggel járó munkával bíznak meg s így lesz mire hivatkozni, ha a kinevezés 10 évig is késik. Örülhettek az államvasúti nőtisztviselők, akiket a híres fizetésrendezés alkalmával altiszt rangból szolgálai minősítésre fokoztak le, megfelelő jövedelemcsökkentéssel. A küszöbön levő állami díjnokfizetés-rendezés alkalmával pedig azt látjuk, hogy a női díjnokoknak, minden indokolás nélkül, kisebb javadalmazást akarnak adni, mint az ugyanolyan munkával megbízott férfidíjnokoknak.

Vajjon mit fognak ehhez szólni a női díjnokok, akik eddig olyan büszkén vallották magukat állami, tehát jobb állásban levőknek, mint a magánirodákban alkalmazott kartársaik!

Nem dicsérhetjük a magánirodák viszonyait, elég nyomorúságosak azok is. De a magánalkalmazottakban van legalább annyi önérték, hogy jogaik kivívására szervezkednek, munkájuk elismeréséért küzdenek. Önértékesek, abban a hasznos értelemben, mely nagyra értékeli a becsületes munkát és megköveteli annak elismerését, úgy anyagi, mint minden társadalmi és jogi szempontból.

Az állami díjnokok fizetésének rendezéséről szóló tervezet a következő táblázatot állítja fel:

		férfi díjnok	női díjnok
1. év	napidíj	2,60	2,60
2.		3,—	3,—
5	múlva	3,50	3,30
újabb	5	4,—	3,60
„	5	4,50	3,90
„	5	5,—	4,20

Ha tekintetbe vesszük, hogy eddig férfi- és női díjnok teljesen egyenlő díjazásban részesült, súlyos reakciót kell látnunk a tervezett újításban, amely a női munka értékét lefokozza.

Azt ugyan senkisésem hozhatja fel érvül, hogy a férfi családeltartó, a nő nem az. Bizonyos, hogy azokban a családokban, ahol a nő házassága után megmarad díjnoknak, ő épen úgy családeltartó, mint férje. Egyébként is a legelemből igazság, hogy egyenlő munkáért egyenlő díj járjon, úgy hogy itt külön nem is kell érvelni az újítás sértő szándéka mellett. Az új tervezet nyilvánossághozatala alkalmával, a N. O. E. alapszabályai rendelkezései értelmében magáévá tette az ügyet, értekezletet hívott egybe és ezen az értekezleten beszélte meg, hogy a terv megmésítése érdekében kérvényt ad át Wekerle Sándor miniszterelnöknek, a pénzügyi tárca vezetőjének. Dr. Bródi Ernő orszgy. képviselő volt szíves a Nőtisztviselők Országos Egyesületének követelő kérvényét benyújtani:

„Egyesületünk, mint az állami és magántisztviselők érdekképviselete, a díjnokok fizetésrendezésének alkalmából értekezletet hívott össze, amely a következő határozatot hozta:

„A Nőtisztviselők Országos Egyesületében 1908 május hó 18-án tartott értekezlet kimondja, hogy a

kormány tervezete szerinti fizetésrendezés a női díjnokokat két szempontból nem elégti ki.

Általános szempontból nem elégedhetünk meg azzal a rendelkezéssel, hogy a fizetési maximumot csak 20 évi szolgálat után érje el a díjnok. Erre vonatkozóan magunkévá tesszük a Díjnokszövetség legutóbbi nagygyűlésén hozott határozatot.

Különleges szempontunkból pedig sérelmesnek tartjuk azt, hogy egyenlő munkakörrel és felelősséggel alkalmazott díjnokok különböző fizetést kapnak aszerint: férfiak-e, vagy nők. Ezzel szemben sürgetjük az „egyenlő munkáért egyenlő díjazás” elvének érvényesítését.

Ez újítás súlyos igazságtalanság volna, annál is inkább, minthogy eddig ez az igazságtalan megkülönböztetés nem állt fenn.

Kívánságunk tehát, hogy a fizetésre, kinevezésre és előmenetelre vonatkozólag egyenlő elbánás alá essenek a nő- és a férfidíjnokok.

Az értekezlet megbízta a Nőtisztviselők Országos Egyesületét a sérelmek orvoslására szükséges eljárással. E határozat értelmében kérjük Nagyméltóságod sürgős intézkedését.”

A Nőtisztviselők Országos Egyesülete napirenden fogja tartani a kérdést és teljes eréllyel azon lesz, hogy a női díjnokok jussokat megkapják.

Ez az eset ismét bizonyítja, mennyire szükséges, hogy mi nők magunk védjük a magunk érdekeit. A férfikollégák ebben az esetben is bizony csak immel-ámmal teszik szóvá a nők sérelmét. Nem jut eszükbe szolidaritást vállalni a nőkollégákkal.

Megint látjuk, amit már annyiszor megállapítottunk, hogy csak velünk nőekkel mernek így elbánni? mert nem vagyunk tényezők, nincs politikai erőnk, mert nincs politikai jogunk. Úgy látszik, az igazságok felismerésére szükségesek ezek az igazságtalanságok, amelyekkel a kormány bizonyára nem azt célozta, amit elért, Néhány ezer nő emberi öntudatára ébred majd az előterjesztés nyomán.